

Panun rakinoita

Oulun teatteri ja sen haaveet.

Ramppivalot syttyvät, niinhän termi kuuluu.

Oulussakin syttyvät valot, äsken katuvalot, viikonvaihteessa Oulun Näyttämön ramppivalot. Kaikkien oululaisten tuttu, monen ystäväkseen tuntema Alice Lyly, vetäisee syrjään väliverhon, sen Hyryn kommesrootin lahjoittaman, johtamansa näyttämön edestä ja niin näemme kappaleen vanhaa kunnan Helsingin, milloin välittömästi, milloin katupeilin välityksellä. Serp suorastaan valloitti Helsingin tällä terävällä komediallaan "Katupeilin lakana" viime talvena, jolloin sitä Kansallisessa esitettiin. Olinhan siellä minäkin enkä kadu ja raaskin katsoa toistamiseen täällä. Riemukas kappale, jossa, kuten sanottu, on terävästi karikoitu isäimme tapoja ja tottumuksia. Mutta — kyllä vain me paljossa tunnemme omankin minämme noissa entisyyden sankareissa. Sillä meidän olemme, herra paratkoon, suuria teeskentelijöitä, me ihmiset,

— — —
Turhaanko tuhlassi aikaansa viisi visapäätä optimistiä viime keväänä Oulun kaupungissa, turhaanko toivoi parannusta aikaan Oulun Näyttämön Kannatusyhdistyksen jäsenistö! Istuipahan vain viisi, kuusi miestä ja poltti monta laatikollista tupakkaa saadakseen oikean sanamuodon paperiin, joka sitten kesän korvalla juhlallisesti jätettiin Oulun kaupunginhallitukselle tutkittavaksi ja toimenpiteitä varten. Tarkoitan sitä protokollaa, jonka mainitun kannatusyhdistyksen asettama toimikunta valmisti, ja jossa perusteellisesti selvitetiin k:n herroille ja kaupungin navoil-le, että ainoa pelastus umpikujasta on kunnallinen teatteri: Oulun Kaupunginteatteri.

Mm. lausuttiin tuossa esityksessä, ettei Oulun kokoisella kaupungilla ole varaa luopua sellaisesta sivistystyöntekijästä kuin mikä teatteri on ja että toisaalta odotetaan nimenomaan juuri teatterilta, jolla on edellytyksiä toimia ikäänkuin aikansa kuvastimena, paina-

vaa sanaa ja sanottavaa vaikeina murosakoina. Kun maassamme yleensä on alettu tajuta teatterin merkitys yleisenä kansansivistyslaitoksena ja kun monilla paikkakunnilla on kunnallisesta teatterista saavutettu varsin myönteisiä kokemuksia, ja siis ennakkoluulot ovat osoittautuneet turhiksi, rohkenee toimikunta esittää, että talousarvioon varattaisiin määräraha, jonka turvin kunnallinen teatteri voisi aloittaa syksyllä v. 1948 toimintansa.

Asia on ollut k:ssa ja saanut siellä hiljaisen hautauksen. Periaatteessa esitystä kuulemma kannatettiin, mutta — teoria ja käytäntö on asia erikseen. Kauniit sanat valitettavasti vain eivät vie asioita eteenpäin. Kun toimikunnalla oli käytettävissään päteviä asiantuntijoita ja teatterialan ammattimiehiäkin voitiin suunnitella talousarvio, joka päätyi n. kahteen ja puoleen miljoonaan, mistä kaupungin osuus olisi tehnyt n. miljoonan. Kun en jaksakaan uskoa, että kaikki kaupunginvaltuutetut olisivat samalla kannalla k:n jäsenten kanssa kerron tämänkin tarinan, jotta asia vielä tulisi esille valtuustossa ja puutaisiin hieman tarkemmin kuin äsken.

Sillä vaikka rouva Lyly osaksi uusituinekin näyttämöineen ei pelkää vastoinkäymisiä, niin jotain pitäisi kuitenkin tehdä ja äkkiä.